

prof. dr hab. Anna Raźny
em. prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego
Akademia Ignatianum

Kraków, 5.04.2016.

OPINIA

o scenariuszu filmu Lesława Andrzeja Wilka

„A imię jego czterdzieści i cztery”

Scenariusz filmu Lesława Andrzeja Wilka *„A imię jego czterdzieści i cztery”* stanowi wybitną i jednocześnie unikatową propozycję filmową. Szczególnie ważne dla Polaków - od czasów rozbiorów - problemy wolności i niepodległego bytu państwowego ukazane są w nim z perspektywy pierwszego dziesięciolecia XXI wieku - poprzez pryzmat doświadczeń głównego bohatera, „żołnierza Armii Krajowej, nigdy nie ujawnionego”, Jana Świrskiego i dziejów jego rodziny. Wątek autobiograficzny łączy się ściśle z wątkiem historycznym, „relacja” - jak główny bohater ją nazywa - z historii jego życia z „prawdą i tylko prawdą o wolności”. Prawda ma w filmie znaczenie epistemologiczne i jako taka niesie wiedzę o losach Świrskiego i jego rodziny, wpisanych w losy Polski. Ma jednak również wymiar moralny i ontologiczny. Pozwala bowiem wnikać nie tylko w duchową inspirację do działań na rzecz wolności, ale również w tajemnicę tej inspiracji - transcendentną, metafizyczną. Jej świadectwem są „cudowne” momenty w fabule filmu: odzyskanie przez kawalerzystę ryngrafu z Matką Boską Częstochowską, ocalenie Świrskiego na dworcu w Wilnie w czasie okupacji czy uratowanie relikwii rodzinnej z pożogi wojennej - miecza Zygmunta Augusta. „Cudowne” jest nade wszystko odzyskanie przez Polskę niepodległości w 1989 roku, z papieżem - Słowianinem w tle.

Historia Świrskiego i jego rodziny uosabia losy wielu polskich pokoleń, które poprzez powstania dążyły do wolności ojczyzny, a po jej uzyskaniu stawały w jej obronie.